ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ε 16 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927 ΑΡΙΘ 37

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΤΗ ΑΓΙΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΔΩ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ὀρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας ὑπέστη σοβαρὰν ἀπώλειαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος: Τῇ 29ῃ Μαρτίου (ν. ἡ.) ἡ Αὐτοῦ Μακαριότης ὁ «Καθολικὸς» Πατριάρχης πάσης Γεωργίας ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ.

Ἡ Τοπικὴ Σύνοδος τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας συνελθοῦσα ἐν Τυφλίδι, ἐν τῷ σεπτῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Σιὼν ἀπὸ τῆς 21 μέχρι τῆς 27 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἐξελέξατο «Καθολικὸν» Πατριάρχην πάσης Γεωργίας τὴν ἡμετέραν ἀναξιότητα.

Ἀναλαμβάνοντες τὸ βάρος τοῦ ἀξιώματος τοῦ ἐπιβληθέντος ἡμῖν θείᾳ βουλήσει, μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀλλὰ καὶ μετὰ πίστεως σταθερᾶς ἐπὶ τὴν θείαν ἀντίληψιν, ἐπικαλούμεθα τὰς προσευχὰς τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς βοηθήσῃ ἡμῖν ἐκπληρῶσαι τὰς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ὑποχρεώσεις ἡμῶν, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναχράντου Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ταύτῃ ὑποβάλλομεν τὰ σεβάσματα ἡμῶν τῇ Ἁγιωτάτῃ Συνόδῳ τῆς Ἑλλάδος εὐχόμενοι ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς διὰ τῶν ἡμετέρων δεήσεων καὶ εὐχῶν, βοηθήσῃ Αὐτῇ ἐν τῇ πραγματώσει τοῦ ἔργου τῆς Μιᾶς, Ὀρθοδόξου καὶ Καθολικῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας ἀπὸ χρόνου μακροῦ ἀποτελεῖ μέλος ἡ Ὀρθόδοξος Αὐτοκέφαλος Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας (Ἰβηρίας).

Ἐν Τυφλίδι τῇ 6ῃ Αὐγούστου 1927

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

«Καθολικὸς» Πατριάρχης πάσης Γεωργίας

Ἀρχιεπίσκοπος Μτσκέτας καὶ Τυφλίδος

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΤΗ ΑΓΙΩΤΑΤΗ ΣΥΝΟΔΩ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δὲν ἀγνοεῖ, ἀναμφιβόλως, ὅτι κατὰ τὰ δέκα τελευταῖα ἔτη εἰσήχθη ὑπὸ τῶν Κυβερνήσεων τῶν χωρῶν, ἐν αἷς οἰκοῦσιν οἱ ὀρθόδοξοι, εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸ πολιτικὸν ἡμερολόγιον, τὸ καλούμενον νέον ἡμερολόγιον. Τούτου ἕνεκα, καὶ αὐτοκέφαλοί τινες Ἐκκλησίαι εἰσήγαγον τὸ αὐτὸ ἡμερολόγιον καὶ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν χρῆσιν, αἱ μὲν ὡς πρὸς τὰς ἀκινήτους ἑορτὰς μόνον, αἱ δὲ καὶ ὡς πρὸς τὰς ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἐξαρτωμένας κινητὰς ἑορτάς, ὥστε ἡ Μ. Τεσσαρακοστὴ νὰ συμπίπτῃ πρὸς τὴν τῶν χριστιανῶν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐν τῇ Γεωργιανῇ Δημοκρατίᾳ ἡ Κυβέρνησις ἠσπάσθη τὸ νέον τοῦτο ἡμερολόγιον. Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Τυφλίδι ἀπὸ τῆς 21ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. συνελθοῦσα Σύνοδος τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας ἀπεφάσισε νὰ ἀποδεχθῇ ἐξ ὁλοκλήρου τὸ εἰρημένον νέον ἡμερολόγιον, ὅπερ καθορίζει ἀκριβέστερον τὸν χρόνον τῶν ἑορτῶν καὶ τῶν νηστειῶν. Λαμβάνουσα ὑπ' ὄψει τὰ ἄτοπα τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν ἀκινήτων ἑορτῶν κατὰ τὸ νέον ἡμερολόγιον καὶ τῶν κινητῶν κατὰ τὸ παλαιόν, ἡ Σύνοδος ἀπεφάσισε ν' ἀποδεχθῇ τὸ νέον ἡμερολόγιον ἐξ ὁλοκλήρου καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης τῇ Πατριαρχικῇ Συνόδῳ τῆς Γεωργιανῆς Ἐκκλησίας.

Μὴ ὄντες βέβαιοι περὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς ἐν προσεχεῖ μέλλοντι συγκλήσεως τῆς Η' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, θὰ ἐπεθυμοῦμεν πολὺ νὰ πληροφορηθῶμεν ἐπακριβῶς παρὰ τῆς ἁγιωτάτης Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πῶς ἔχει τὸ ζήτημα τῆς ἀποδοχῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τί θὰ ἠδύνατο νὰ προβληθῇ κατὰ τοῦ ταυτοχρόνου ἑορτασμοῦ τῶν πασχαλίων ἑορτῶν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Δύσεως.

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἡ ἁγιωτάτη Σύνοδος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ ἀπαντήσῃ ἡμῖν μετὰ φιλόφρονος σπουδῆς ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ζητήματος, δεόμεθα τοῦ Κυρίου ὅπως χαρίζηται τῇ Ἁγιωτάτῃ Συνόδῳ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ παντὶ τῷ λαῷ Αὐτῆς μακρότητα εὐτυχῶν ἡμερῶν.

Ἐν Τυφλίδι τῇ 6ῃ Αὐγούστου 1927

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ

«Καθολικὸς» Πατριάρχης πάσης Γεωργίας

Ἀρχιεπίσκοπος Μτσκέτας καὶ Τυφλίδος

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΝ ΛΩΖΑΝΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΝ ΑΥΤΩ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Ἀδελφοί,

Εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου «περὶ πίστεως καὶ διοικήσεως» ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προθύμως ἀπαντήσασα πρὸ ἑπταετίας ἤδη ἀπέστειλεν ἀντιπροσωπείας τῶν διαφόρων ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν αὐτῆς κατὰ τὴν προκαταρκτικὴν αὐτοῦ ἐν Γενεύῃ συνέλευσιν τῷ 1920. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκθέσασα ἀπὸ κοινοῦ ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ἐνώπιον τοῦ Συνεδρίου ἐκείνου τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς περὶ πίστεως καὶ διοικήσεως, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι πρὸ πάσης διαπραγματεύσεως περὶ Ἑνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ διοικήσει ἐπεβάλλετο καταρτισμὸς Κοινωνίας τινὸς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἠθικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Καὶ ὅτε δέ, οὐ πρὸ πολλοῦ, προσεκλήθη πρὸς συμμετοχὴν δι' ἀντιπροσώπων εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησίας, παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, πρὸς ἃς ἀντιπαλαίουσιν ἱκαναὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων αὐτῆς Ἐκκλησιῶν, ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ εἰς αὐτὸ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς.

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ εἰλικρινῶν αἰσθημάτων ἀγάπης καὶ πόθου πρὸς συνεννόησιν, μετ' ἐνδιαφέροντος μετέσχον τῶν συγκεντρώσεων ὅσαι ἀπέβλεπον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν στενωτέρας συναδελφώσεως καὶ ἐπικοινωνίας τῶν ἀντιπροσώπων τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν ἐπ' ἀγαθῷ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὅλου χριστιανικοῦ σώματος. Προθύμως δὲ συμμετασχόντες καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τούτου, τόσον εἰς τὰς κατὰ τὸ πρόγραμμα γενομένας δημοσίας ἀγορεύσεις, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν ἐλευθέραν συζήτησιν καὶ εἰς τὰς ἐργασίας τῶν Ἐπιτροπῶν, οὐχὶ ἄνευ λύπης παρετηρήσαμεν ὅτι αἱ τεθεῖσαι βάσεις πρὸς διατύπωσιν κοινῶν προτάσεων καὶ ἐπιψήφισιν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου ἀποκλίνουσιν ἐν πολλοῖς τῶν ἀρχῶν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύομεν. Ἐντεῦθεν καὶ θεωροῦμεν ἔργον συνειδήσεως ὅπως ἀπόσχωμεν τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν γενομένων ἐκθέσεων, πλὴν μιᾶς, τῆς πρώτης.

Καίτοι δὲ τόσον ἐκ τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν Ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων κατὰ τὸ πρόγραμμα ἀγορεύσεων, ὅσον καὶ ἐκ τῶν δημοσίᾳ συζητήσεων καὶ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις Ἐπιτροπαῖς λεχθέντων ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων σαφῶς κατεδείχθη ποῖαι αἱ ἰδέαι καὶ ἀπόψεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν τοῖς ὑπὸ συζήτησιν θέμασι, δὲν νομίζομεν ὅτι παρέλκει σύντομος μνεία τινῶν ἐξ αὐτῶν καὶ ἐνταῦθα, ἵνα δειχθῇ ἡ ἀπόστασις, ἥτις χωρίζει ἡμᾶς. Οὕτω, ἐνῷ «τὸ διάγγελμα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν κόσμον» συνταχθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς σχετικῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γραφῇ καὶ προσεγγίζον πρὸς τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν δυνάμεθα νὰ ψηφίσωμεν, δὲν ἔχει οὕτω προκειμένου περὶ τῶν δύο ἑτέρων, τουτέστι τοῦ «περὶ φύσεως τῆς Ἐκκλησίας» καὶ τοῦ «περὶ κοινῆς περὶ πίστεως ὁμολογίας τῆς Ἐκκλησίας». Ἡ σύνταξις τῶν δύο τελευταίων ἐγένετο διὰ συμβιβασμοῦ ἀντιθέτων, καθ' ἡμᾶς, ἰδεῶν καὶ γνωμῶν, ἵνα ἐπιτευχθῇ ἐξωτερικὴ καὶ ἐπὶ τοῦ γράμματος μᾶλλον στηριζομένη συμφωνία. Ἀλλ' ὡς ἐπανειλημμένως ἐτονίσθη καὶ κατὰ τὰς ἄλλοτε γενομένας διαπραγματεύσεις, ἐν τοῖς ζητήμασι πίστεως καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως, κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν οὐδεὶς χωρεῖ συμβιβασμός, οὐδὲ εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκρύπτωνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς λέξεις δύο νοήματα καὶ δύο διάφοροι ἀντιλήψεις καὶ ἐξηγήσεις τῶν κοινῇ παραδεκτῶν γενομένων προτάσεων. Οὐδὲ δύναταί ποτε ὀρθόδοξος νὰ ἐλπίσῃ ὅτι ἕνωσις στηριζομένη ἐπὶ διφορουμένων προτάσεων εἶναι παραμόνιμος.

Ὅτι τὴν ἔλλειψιν συμφωνίας ἐν πλείστοις σημείοις κατενόησαν καὶ αὐταὶ αἱ συντακτικαὶ Ἐπιτροπαὶ μαρτυροῦσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἀποβᾶσαι ὑποσημειώσεις, αἱ ὁποῖαι ἀφίνουσι πλήρη ἐλευθερίαν ἐπὶ ζητημάτων θεμελιωδῶν κατά γε τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματι δὲν δύναται νὰ ἐννοηθῇ ἡνωμένη Ἐκκλησία τῶν μὲν παραδεχομένων μίαν πηγὴν τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, τῶν δὲ θεωρούντων ἀπαραίτητον αὐτῆς συμπλήρωμα καὶ τὴν Ἀποστολικὴν Παράδοσιν. Καὶ ἡ ἐλευθερία δὲ ἡ παρεχομένη εἰς τὰς διαφόρους Ἐκκλησίας πρὸς χρῆσιν ὑφ' ἑκάστης ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων αὐτῆς ὁμολογιῶν, ἐνῷ ὑποβιβάζει τὴν ἀξίαν αὐτῶν ὥς τινος ὕλης ἀδιαφόρου, ἐξ ἑτέρου δὲν δύναται ἢ νὰ γεννήσῃ σύγχυσιν γνωμῶν καὶ ἀντιλήψεων ἐν τῇ μιᾷ ἡνωμένῃ Ἐκκλησίᾳ. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχεται τῆς ἀρχῆς ὅτι τὰ ὅρια τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐπὶ μέρους χριστιανῶν εἶναι καθωρισμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κοινῇ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀποφασισθέντων καὶ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὑποχρεωτικὰ εἰς πάντας. Τοῦτο δὲ ἰσχύει οὐ μόνον περὶ τῶν ἤδη διατελούντων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐκείνων, οἵτινες ἑνοῦνται μετ' αὐτῆς ἐν τῇ πίστει καὶ

τῇ διοικήσει. Πλὴν τούτου τὰ ὑπὸ τῆς ἡνωμένης Ἐκκλησίας ἀνεγνωρισμένα Σύμβολα τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν κατὰ τὴν ὀρθόδοξον ἀντίληψιν ἀρύονται οὐχὶ μόνον ἐκ τοῦ ὅτι ἱστορικῶς μαρτυροῦσι περὶ τῆς πίστεως τῆς ἀρχαίας Ἐκκλησίας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν Οἰκουμενικῶν αὐτῆς Συνόδων ἐβεβαίωσε τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν. Εἶναι περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ὡς τοιοῦτον Οἰκουμενικὸν Σύμβολον ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀνεγνώρισε καὶ δέχεται μόνον τὸ τῆς Νικαίας—Κων]πόλεως. Ὅ,τι δὲ ἰσχύει περὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Συμβόλου αὐτὸ τοῦτο ἰσχύει καὶ περὶ τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, τῶν ὁποίων οὐδεὶς ὀρθόδοξος θεολόγος δικαιοῦται νὰ διασείσῃ τὸ κῦρος. Ἐντεῦθεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία φρονεῖ ὅτι πᾶσα ἕνωσις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ κοινῆς πίστεως καὶ ὁμολογίας τῆς ἀρχαίας ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων.

Καίτοι δὲ αἱ ἐκθέσεις περὶ τῶν θεμάτων τῆς δευτέρας σειρᾶς δὲν κατηρτίσθησαν ἔτι, ἐκ τῶν μέχρι σήμερον ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς ἀνταλλαγέντων προδήλως ἐξάγεται ὅτι συμφωνία καὶ ἐπὶ τῶν θεμάτων τούτων δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ἢ διὰ γενικῶν καὶ ἀορίστων προτάσεων ἢ διὰ συμβιβασμοῦ ἀντιθέτων γνωμῶν. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματι, ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ συμφωνία δύο ἀντιλήψεων, αἵτινες συναποδέχονται μὲν ὅτι ἡ ὕπαρξις ἐκκλησιαστικοῦ ἀξιώματος εἶναι θέλημα Χριστοῦ, διΐστανται ὅμως ὡς πρὸς τὴν θεόθεν σύστασιν τοῦ ἀξιώματος τούτου καὶ ἐν τοῖς ἀποτελοῦσιν αὐτὸ τρισὶ βαθμοῖς. Ὡσαύτως οὐδεμίαν καθ' ἡμᾶς πρακτικὴν σπουδαιότητα κέκτηται π. χ. ἡ συμφωνία περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τῶν μυστηρίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὅταν ἐν τοῖς καθ' ἕκαστα ὑφίσταται ριζικὴ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν αὐτῶν ἐν γένει καὶ ὡς πρὸς τὴν οὐσίαν ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῶν. Τούτων οὕτως ἐχόντων ἀδυνατοῦμεν νὰ ἐννοήσωμεν ἕνωσιν περιοριζομένην εἰς ἐλάχιστα κοινὰ σημεῖα, διότι, κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ὅπου ἐλλείπει ὁλοκληρία τῆς πίστεως ἐκεῖ οὐδεμία δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία ἐν τοῖς μυστηρίοις. Οὐδὲ δύναται ἐν προκειμένῳ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἐν ἄλλαις περιστάσεσιν ἰσχύουσα ἀρχὴ τῆς Οἰκονομίας, τὴν ὁποίαν πολλάκις ἐπέδειξεν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς τοὺς ἐπιστρέφοντας εἰς αὐτήν. Ἐντεῦθεν, ἀπέχοντες τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐκθέσεων, πλὴν τῆς πρώτης, οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι Ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι δηλοῦμεν ὅτι ἀρκοῦσαν τό γε νῦν θεωροῦμεν τὴν ἐπίτευξιν συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπὶ κοινωνικοῦ καὶ ἠθικοῦ ἐδάφους ἐν πνεύματι χριστιανικῆς ἀγάπης. Προσθέτομεν δὲ ὅτι οἱ ἀνπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως θὰ ἐβλέπομεν πάσης γενικῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἑνώσεως προηγουμένην τὴν μερικὴν Ἕνωσιν Ἐκκλησιῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διεπομένων γενικῶν ἀρχῶν, καθ' ὅσον πρὸς τοιαύτην ἐν κοινῷ Συμβόλῳ ἡνωμένην Ἐκκλησίαν εὐχερέστερον θὰ ἠδύνατο νὰ συνεννοηθῇ ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία. Τονίζοντες καὶ πάλιν, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω ἡμῶν δήλωσιν προβαίνομεν ἐξ ἀκραιφνῶν λόγων θρησκευτικῆς συνειδήσεως, διαβεβαιοῦμεν τὸ Συνέδριον ὅτι μεγάλως ἐνταῦθα ἐνισχύθημεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πεποίθησιν ὅτι εἴμεθα πάντες ἡνωμένοι ἐν τῇ εἰς τὸν ἕνα Σωτῆρα Χριστὸν πίστει. Δηλοῦντες δὲ ὅτι καὶ ἐφεξῆς δὲν θὰ παύσωμεν ἐνδιαφερόμενοι καὶ ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς ὁλονὲν στενωτέρας προσεγγίσεως τῶν Ἐκκλησιῶν, προσθέτομεν ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν θερμὰς ἀπευθύνει πρὸς τὸν Θεὸν εὐχὰς ὅπως διὰ τῆς ὁδηγίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἄρῃ τὰς ἐπιπροσθούσας δυσχερείας καὶ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν ἑνότητα ἐκείνην, ὑπὲρ ἧς ηὐχήθη ὁ Ἱδρυτὴς καὶ Κυβερνήτης τῆς Ἐκκλησίας Χριστὸς πρὸς τὸν Οὐράνιον Αὐτοῦ Πατέρα, «ἵνα πάντες ἓν ὦσι καθὼς ἡμεῖς ἓν ἐσμέν».

Εὐχόμενοι ἐν τέλει ὅπως ὁ Κύριος πλουσίαν παρέχῃ τὴν εὐλογίαν Αὐτοῦ εἰς ἐκείνους, οἵτινες μετ' εἰλικρινείας καὶ φόβου Θεοῦ ἐργάζονται πρὸς ἐπικράτησιν τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, διατελοῦμεν

Ἀντιπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου:

1. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Γερμανός, 2. Ἀρχιμ. Μιχαὴλ Κωνσταντινίδης, 3. Δρ. Παρασκευαΐδης Ἀρχιμ. 4. Κ. Βαλλιάδης Ἀρχιμανδρίτης.

Τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας:

1. Χριστοφόρος Ἀρχιεπίσκοπος Λεοντοπόλεως, 2. Νικόλαος Ἀρχιεπίσκοπος Νουβίας.

Τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων:

1. Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος, 2. Διάκονος Βενέδικτος.

Ἀρχιεπισκοπὴ Κύπρου καὶ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος:

1. Ἀμβρόσιος Μητροπολίτης Ναυπακτίας, 2. Κωνστ. Δυοβουνιώτης, 3. Α. Ἀλιβιζᾶτος, 4. Σ. Μπαλᾶνος

Πατριαρχεῖον Σερβίας:

1. Εἰρηναῖος Ἐπίσκοπος Νόβι Σάδ.

Πατριαρχεῖον Ρουμανίας:

1. Κοτλαρσίος Νεκτάριος Ἀρχιεπίσκοπος Τσέρνοβιτς.

Ἐκκλησία Βουλγαρίας:

1. Ζαγκὼφ Στέφανος πρωτοπρεσβύτερος, Καθηγητής· 2. Γκλομποκόβσκυ Νικόλαος, Καθηγητής

Ἐκκλησία Πολωνίας:

1. Διονύσιος Μητρ. Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας 2. Τούρκιεβιτς Πρωτοπρεσβύτερος Βενέδικτος, 3. Νικόλαος Ἀρσένιεφ, Καθηγητής.

Ρῶσσοι Ἀντιπρόσωποι:

1. Εὐλόγιος Μητροπολίτης τῶν Ρωσσικῶν Ἐκκλησιῶν Δυτικῆς Εὐρώπης. 2 Βουλγάκωφ Σέργιος, Καθηγητής, Πρωτοπρεσβύτερος.

Γεωργιανὸς Ἀντιπρόσωπος:

1. Δρ. Περάδσης Γρηγόριος.

ΘΡΑΣΟΣ

Τῇ 4 ὑπερμεσοῦντος μηνὸς συνιερουργούντων τοῦ ἐπισκόπου τῶν ἐν Κερκύρᾳ κατολικῶν Λεονάρδου Πρίντεζη Μοροζίνη, τοῦ τῶν ἐν Ἀθήναις κατολικῶν Ἰωάννου Φιλιππούση καὶ τοῦ ἐξ Ἰταλίας ἀφικομένου Ὀνοράτου Καρκατέρρα, ἐπισκόπου Ὕψους, ἐτελέσθη ἐν Κερκύρᾳ ἡ χειροτονία τοῦ εἰς ἐπίσκοπον Ἀδάδας καὶ Ἀποστολικὸν Τοποτηρητὴν Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῆς Ρώμης ψηφισθέντος κατολικοῦ ἱερέως Ἀλεξάνδρου Γουϊδάτου, ἀνήκοντος εἰς τὸν ἐν Κερκύρᾳ κατολικὸν ἐφημεριακὸν κλῆρον. Ὅταν ἅμα τῇ πρώτῃ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἔτι μελετωμένου πραξικοπήματος τοῦ Βατικανοῦ ἐγνώσθη τὸ πρᾶγμα ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὁ ἑλληνικὸς τύπος ἔσπευσε νὰ ἀπηχήσῃ τὴν εὔλογον τῶν Θεσσαλονικέων ἀγανάκτησιν, ἐὰν δὲ καλῶς ἐνθυμούμεθα προσετίθετο τότε εἰς τὴν εἴδησιν ταύτην ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δὲν εἶνε διατεθειμένον νὰ δεχθῇ καὶ τοῦτον τὸν κόλαφον ἐκ μέρους τοῦ Βατικανοῦ, τὸ ὁποῖον οὐχὶ κατὰ πρώτην φορὰν παραβιάζει μετὰ περιφρονήσεως τὰς διεθνεῖς συμβάσεις καὶ τοὺς νόμους τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Διότι, ὡς καὶ ἄλλοτε, καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐναγχος χειροτονηθέντος εἰς ἀρχιερέα τῶν ἐν Ἀθήναις ὀπαδῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος ἀνεγράψαμεν, αἱ ἐν λόγῳ συμβάσεις ὁρίζουσι ρητῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν Ἑλλάδι λατινοφρόνων ἐπισκόπων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶνε ὅλως ἄγνωστος εἰδικὸς διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις δυτικὸς ἀρχιερεύς.

Δυστυχῶς ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία οὐ μόνον ἀφ' ἑαυτῆς οὐδὲν ἔπραξεν ὅπως περιφρουρήσῃ τὰ κυριαρχικὰ αὐτῆς δικαιώματα κατὰ τῶν ἐπιβούλων τοῦ Βατικανοῦ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς ὑπομνήσεις καὶ τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ὀρθοδόξου ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησίας διαρκῶς ἐκώφευεν, οὕτω δὲ ὁ ἀντισυνταγματικῶς καὶ παρανόμως ἐν Ἀθήναις ἐγκαταστὰς λατῖνος ἀρχιεπίσκοπος μετέβαλε τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν εἰς μόνιμον αὐτοῦ ἐπισκοπικὴν ἕδραν, αὐτοτιτλοφορηθεὶς μάλιστα τῇ ἀπὸ Ρώμης εἰσηγήσει καὶ «Archivescovo di Atene» — «Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν»!

Ἀλλ' ἡ τοιαύτη ἀνοχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ὑποθρέψῃ τὴν ὄρεξιν τῆς Ρώμης καὶ νὰ μὴ ἐπαυξήσῃ τὸ βατικάνειον θράσος. Καὶ ἰδοὺ ὅτι σήμερον εὑρισκόμεθα πρὸ παρομοίου ἂν μὴ καὶ αὐθαδεστέρου, πραξικοπήματος, τῆς δημιουργίας ἐν τῇ μακεδονικῇ πρωτευούσῃ «Ἀποστολικοῦ Βικαρίου» ἤτοι τοποτηρητοῦ τοῦ Πάπα τῆς Ρώμης, ἄλλαις λέξεσι νέας ἑστίας προπαγάνδας ἐν Ἑλλάδι.

Ἔχομεν τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ παπικὴ Ρώμη ἀπαντῶσα εἰς ἔγγραφον τῶν ἐν Κερκύρᾳ σχετικὸν πρὸς τὴν χειροτονίαν τοῦ καταφανοῦς τούτου «Τοποτηρητοῦ» καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν δυσμενεῖς διαθέσεις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἐδήλου σὺν ἄλλοις ὅτι «τὸ Βατικανὸν ἀπειλὰς δὲν φοβεῖται». Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅμως, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία θὰ δώσῃ εἰς τὸ Βατικανὸν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ὑπάρχουσιν ἀπειλαί, ὅτι αἱ ἀπειλαὶ αὗται εἶνε σοβαρώταται, καὶ ὅτι θὰ τὰς φοβηθῇ τὸ Βατικανόν. Ἡ Ἑλληνικὴ Πατρὶς πρέπει νὰ παύσῃ νὰ ἐμφανίζῃ ἑαυτὴν ὡς ἀμπελῶνα ἄνευ φραγμοῦ καὶ ἄνευ οἰκοδεσπότου. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὀφείλει ἐπὶ τέλους νὰ διδάξῃ διὰ μαθήματος σκληροῦ ὅτι οἰκοδεσπόται εἴμεθα ἡμεῖς, καὶ ὅτι ὁ κύριος Βικάριος δὲν θὰ ἐγκατασταθῇ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΝΗΣ ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Εἰς τὴν τελευταίαν ἀνταπόκρισιν, τὴν ὁποίαν ἔστειλα εἰς τὴν «Ἐκκλησίαν» ἐκ Λωζάννης ἔδιδον περίληψιν τῆς δηλώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν προέβησαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἡ δήλωσις αὕτη ἐκθέτουσα ἀπεριστρόφως καὶ μετὰ πάσης παρρησίας τὴν ἄποψιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ὑπὸ συζήτησιν θεμάτων μὲ τὴν προσθήκην ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι μίαν καὶ μόνον ἐκ τῶν ἓξ ἐκθέσεων δύνανται ν' ἀποδεχθῶσιν, τὴν ἀφορῶσαν δ.λ.ν. «Τὸ διάγγελμα τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸ κόσμον», βαθυτάτην παρήγαγεν ἐντύπωσιν ἐν τοῖς κύκλοις τοῦ Συνεδρίου. Καθ' ὅλον τὸν χρόνον τῆς ἀναγνώσεως τῆς δηλώσεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θυατείρων κ. Γερμανοῦ, νεκρικὴ σιγὴ ἐπεκράτει ἐν τῇ αἰθούσῃ. Τὸ περιεχόμενον τῆς δηλώσεως ἐκθετούσης σαφῶς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἀπορριπτούσης πάντα ἀπολύτως συμβιβασμὸν ἐν τοῖς ζητήμασι πίστεως καὶ διοικήσεως, εὑρίσκετο εἰς ἀπότομον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνώμας αἵτινες ἐξετέθησαν ὑπὸ ξένων ἀντιπροσώπων ἰδίως Εὐαγγελιστῶν, Κονγκρεγκασιοναλιστῶν, Φίλων Χριστοῦ κ.λ.π. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν ἀντιπροσώπων ἔχοντες τὴν ἰδέαν ὅτι αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου οὐδεμίαν Ἐκκλησίαν ἢ Ὁμολογίαν μέλλουσι νὰ δεσμεύσωσι οὔτε δὲ νὰ θεωρηθῶσιν ὑποχρεωτικῶς ὑπ' αὐτῶν ἐκτελεσταὶ οὐδέποτε ἐφαντάζοντο ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι θὰ προέβαινον εἰς τὴν ὡς ἄνω δήλωσιν, ἥτις αὐτὸ τοῦτο ὡς βόμβα ἐξερράγη ἐν τῇ πανεπιστημακῇ αἰθούσῃ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου πλὴν ταυτοχρόνως ἀπεσαφήνισε τὴν κατάστασιν καὶ ἠνάγκασε τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ παραιτηθῶσιν ἀπὸ τὰς ἀκάρπους καὶ ἀνωφελεῖς αἰσθημοτολογίας καὶ διαχυτικότητας καὶ νὰ ἀτενίσωσι τὰ ὑπὸ συζήτησιν θέματα μεθ' ὅλης τῆς σοβαρότητος καὶ τῆς ψυχραιμίας, τῶν ὁποίων ἦσαν ἄξια. Ὅτι ἡ δήλωσις τῶν Ὀρθοδόξων ἀπετέλει τι ἀπροσδόκητον καὶ προυξένησεν ἐντύπωσιν φαίνεται ἐκ τῶν λόγων τοῦ προέδρου Ἐπισκόπου Brent, ὅστις μετὰ τὴν δήλωσιν εἶπε τὰ ἑξῆς: «Συνέδριον ὅπως τὸ παρόν, ὅπερ μετ' εὐλαβείας πραγματεύεται ζητήματα ἀφορῶντα τὰς συνειδήσεις τῶν ἀντιπροσώπων, δὲν εἶναι

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ

	Ἡμερομηνία	Κυριακαὶ Εὐαγγελίων	Κυριακαὶ Ἀποστόλων	Ἑωθινά	Ἦχοι
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ	2	Κυρ. Β' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΙΣτ'	Ε'	βαρὺς
	9	Κυρ. Γ' Λουκᾶ	Κυριακὴ ΙΖ'	Στ'	πλ. δ'
	16	Κυρ. Δ' Λουκᾶ (Ἁγ. Πατέρων)	Κυριακὴ τῶν Ἁγ. Πατέρων	Ζ'	α'
	23	Κυρ. Στ' Λουκᾶ	Ἰακώβου Ἀποστ.	Η'	β'
	3	Κυρ. Ε' Λουκᾶ	Κυριακὴ Κ'	Θ'	γ'

δυνατὸν νὰ μὴ ἐφαρμόσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην προκειμένου καὶ περὶ τῆς δηλώσεως τῆς γενομένης ἐξ ὀνόματος τῶν Ὀρθοδόξων ἀδελφῶν. Ἐκτιμῶμεν τὴν εἰλικρίνειαν τῆς δηλώσεως ταύτης. Πλὴν δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι σκοπὸς τοῦ παρόντος Συνεδρίου δὲν εἶναι ἡ ἐξεύρεσις βάσεως πρὸς ἄμεσον Ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι νὰ γνωρίσωμεν τὰς διαφορὰς τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν καὶ τὰς ὁμοιότητας αὐτῶν. Διὰ τοῦτο εὐχαριστοῦμεν τοὺς Ὀρθοδόξους, οἵτινες σαφῶς καθώρησαν τὴν θέσιν αὐτῶν καὶ ἐξέθεσαν εἰλικρινῶς τοὺς λόγους, οἵτινες ἐμποδίζουσιν αὐτοὺς νὰ λάβωσι στάσιν θετικήν, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκθέσεις τοῦ Συνεδρίου». Ὑπῆρξαν ὅμως καί τινες, Ἀγγλίκανοὶ ἰδίως, οἵτινες ᾐσθάνθησαν πραγματικὴν ἀνακούφισιν ἐπὶ τῇ δηλώσει τῶν Ὀρθοδόξων, ἥτις, ὡς ἔλεγον, ἔσωσε τὴν κατάστασιν καὶ εἰσήγαγε τὸ Συνέδριον εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν. Καὶ ἂν ὑπῆρξαν ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀμερικανικῶν Ἐκκλησιῶν, οἵτινες ἐχαρακτήρισαν τὴν δήλωσιν τῶν Ὀρθοδόξων ὡς τορπιλλισμὸν τοῦ Συνεδρίου καὶ ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀπέστειλαν δημοσιεύματα εἰς τὸν Ἀμερικανικὸν τύπον ἡμερήσιον καὶ περιοδικόν, εὑρέθησαν τοὐναντίον ἀντιπρόσωποι εἰς τὴν Ἀγγλοκαθολικὴν ἰδίᾳ μερίδα τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἀνήκοντες, οἵτινες ἐσχολίασαν τὸ γεγονὸς εὐμενῶς ὑπὲρ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ ἐξῆραν τοῦτο ὡς τὸ σπουδαιότερον καὶ φωτεινότερον σημεῖον τοῦ Συνεδρίου. Οὕτως ὁ γνωστὸς θεολόγος Κάνων Douglas γράφων εἰς τοὺς «Ἐκκλησιαστικοὺς Τάϊμς» περὶ τῶν ἐντυπώσεων του ἐκ τοῦ Συνεδρίου λέγει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Ἡ δήλωσις τῶν Ὀρθοδόξων, ἥτις, ὡς ἐσημειώθη εἰς τοὺς «Ἐκκλησιαστικοὺς Τάϊμς», ἔσωσε τὸ Συνέδριον ἐκ τῆς καταστροφῆς... φαίνεται ὅτι θὰ παραμείνῃ ἔγγραφον σπουδαῖον ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι ὤφειλον νὰ προβῶσιν εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην, ἵνα μὴ ἴδωσιν ἑαυτοὺς ἀποδοκιμαζομένους ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν τοῦτο εἶναι ἀναμφισβήτητον. Ἐκτὸς ὅμως τούτου, δήλωσις αὕτη διελεύκανε τὴν κατάστασιν, ἥτις εἶχε συσκοτισθῇ. Ἀναμφιβόλως αὕτη ἠνώχλησέ τινας διότι ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἀπάτης. Πλὴν ἡ σταθερὰ ἡ δήλωσις τῶν Ὀρθοδόξων ὅτι δὲν δύνανται νὰ συμπράξωσιν εἰς συνδυασμοὺς ἀμφιβόλους καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς «ὅπου ἐλλείπει ἡ ὁλοκληρία τῆς πίστεως ἐκεῖ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία ἐν τοῖς μυστηρίοις» ἀφύπνισε τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ ἀνάγκασεν αὐτοὺς νὰ εἴπωσιν ὅτι ὑπὸ τὸν ὅρον «Ἐκκλησία» ἐπιζητοῦσι νὰ περιλάβωσιν ἐννοίας ἀσυμβιβάστους».

Ἄνευ ἐνδοιασμοῦ δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀπεκόμισε ἀνυπολόγιστον ἠθικὴν ὠφέλειαν ἐκ τοῦ Συνεδρίου. Εἰσῆλθεν εἰς αὐτὸ ἀγνοουμένη ὑπὸ πολλῶν καὶ θεωρουμένη ὡς φυτοζωοῦσα καὶ ἐξῆλθε μετὰ γοήτρου καὶ δόξης ἀκτινοβολούσης. Παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις, αἵτινες περικυκλοῦσιν αὐτήν, παρὰ τὰ μαρτύρια, τοὺς ἐξευτελισμοὺς καὶ τὰς πικρίας, τὰς ὁποίας δοκιμάζει σημαντικὸν μέρος αὐτῆς, μεμωλωπισμένη πλὴν ἀκμαία κατὰ τὸ φρόνημα καὶ ἀδάμαστος τὴν ψυχικὴν δύναμιν ἐχρησίμευσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν λαῶν τῆς Δύσεως ὡς ἡ φωτεινὴ στήλη, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθήσωσι καὶ ὡς τὸ συνεκτικὸν σημεῖον περὶ τὸ ὁποῖον δέον νὰ συγκεντρωθῶσι προκειμένου νὰ ἐπιδιώξωσι τὴν ἑνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ ἧς μετὰ τοσαύτης θέρμης προσηυχήθη πρὸς τὸν Οὐράνιον Αὐτοῦ Πατέρα ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Πρὶν ἢ περατώσω τὴν παροῦσαν δὲν νομίζω περιττὸν νὰ παραθέσω ἐν περιλήψει τοὺς λόγους τοῦ Ἐπισκόπου Brent, δι' ὧν οὗτος ἐπεσφράγισε τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου.

Κατ' ἀρχὰς ηὐχαρίστησε τὸν διευθύναντα τὰς συζητήσεις Dr Garvie, εἰπών, ὅτι οὗτος ὡς ἄριστος πλοίαρχος ὡδήγησεν ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα τὸ πλοῖον τοῦ Συνεδρίου...«Καὶ ἤδη, εἶπε, θὰ ὁμιλήσω περὶ πραγμάτων ἀφορώντων προσωπικῶς ὑμᾶς καὶ ἐμέ. Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω ἕκαστον μέλος τοῦ Συνεδρίου διὰ τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν, μεθ' ἧς ἐξεπλήρωσε τὸ ἔργον αὐτοῦ. Ἅπαντες εὑρίσκοντο καθ' ἡμέραν εἰς τὰς θέσεις των ἀνεξαρτήτως τῆς καταστάσεως τοῦ καιροῦ. Καθ' ἑκάστην πρωΐαν κατὰ τὸν χρόνον τῆς προσευχῆς τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν παρίσταντο ἐνταῦθα. Καὶ δύναμαι νὰ εἴπω ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγὴ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου ὀφείλεται εἰς τὴν σπουδαίαν θέσιν, ἣν ἐδώκαμεν εἰς τὴν προσευχήν. Ἐσχηματίσαμεν ἐνταῦθα νέας φιλίας καὶ νέας γνωριμίας, διηυρύναμεν τοὺς πνευματικοὺς ὁρίζοντας ἡμῶν, ὑπεξεκαύσαμεν ἐν ἡμῖν αὐτοῖς νέας ἐλπίδας καὶ νέαν πίστιν καὶ ἤδη προσδοκῶμεν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ὅλαι αἱ πρὸς τὴν ἑνότητα ἡμῶν προσπάθειαι καὶ οἱ ἀγῶνες θὰ τελειώσουν, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν, ἓν νέον Παγκόσμιον Συνέδριον ἀντιπροσωπεῦον ὅλας τὰς Ἐκκλησίας θὰ ἐξετάσῃ τὸν τρόπον, καθ' ὃν αἱ ἡνωμέναι Ἐκκλησίαι θὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν καὶ τὰς εὐθύνας ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. Εἶπον ὅτι ὁ Dr Garvie ὡδήγησε τὸ πλοῖον τοῦ Συνεδρίου εἰς τὸν λιμένα· πλὴν ὁ λιμὴν οὗτος δὲν εἶναι ὁ τελικός. Ἤδη παρασκευαζόμεθα διὰ νέον ταξείδιον καὶ πιστεύω ὅτι ἕκαστος ἡμῶν, κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ, θὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν τεταγμένην αὐτῷ θέσιν καὶ θὰ ἐκπληροῖ πιστῶς τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον».

Λονδῖνον, τῇ 2 Σεπτεμβρίου 1927

† Ὁ Μ. Ἀρχιμανδρ. ΜΙΧ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ τύπος.

Πολλὰ ἐν τῷ τύπῳ ἐγράφησαν περὶ τῆς ἐν Γενεύῃ πρό τινος συγκροτηθείσης διασκέψεως τοῦ διεθνοῦς τύπου, ἀντιπροσωπευθέντος ὑπὸ τῶν ἑκασταχοῦ ἀριστέων του. Πολιτικοὶ ἄνδρες εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην παρευρεθέντες καὶ λαβόντες τὸν λόγον ἐχαρακτήρισαν τὴν ἐργασίαν αὐτῆς ὡς ἐκτάκτως σημαντικήν. Πράγματι δὲ ἡ ὑπὸ πάντων τῶν δημοσιογράφων, φέρ' εἰπεῖν, υἱοθετηθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπικροτηθεῖσα πρότασις περὶ τοῦ οὕτως ἀποκληθέντος «ἠθικοῦ ἀφοπλισμοῦ» πρὸς καταπολέμησιν τοῦ μίσους μεταξὺ τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν τάξεων ἀποτελεῖ τίτλον τιμῆς διὰ τοὺς προτείναντας καὶ τοὺς ἀποδεχθέντας αὐτήν, ὡς ἐπ' ἴσης καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη «κατὰ τῆς διὰ τοῦ τύπου διαδόσεως ψευδῶν εἰδήσεων» ἀπόφασις, ἥτις θὰ πρέπῃ νὰ καταστῇ σεβαστὴ ὑπὸ σύμπαντος τοῦ παγκοσμίου τύπου, ὅστις πολλάκις καὶ κατὰ σύστημα καθίσταται φορεὺς πάσης ψευδολογίας καὶ διαστροφῆς τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ παραλλήλως θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἠκούετο καὶ μία φωνὴ περὶ καθορισμοῦ ὡρισμένων πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν προσόντων τῶν ἀσπαζομένων τὸ δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα, διότι δὲν εἶνε σπάνιον τὸ θέαμα ἀνθρώπων καὶ ἀπαιδεύτων καὶ παντὸς ἠθικοῦ ἕρματος ἐστερημένων, οἵτινες, ἀποτυχάνοντες εἰς ἄλλον οἱονδήποτε ἔντιμον βιοπορισμόν, «δράττονται τῆς γραφίδος» καὶ «γράφοντες ἐφημερίδα» ἀναρριχῶνται εἰς τὴν ἕδραν τοῦ κοινωνικοῦ τάχα διδασκάλου ὡς μέσον ἐπιτυχίας μεταχειριζόμενοι οὐχὶ μόνον τὸ ψεῦδος, ἀλλὰ καὶ τὴν κακοήθη ἐκμετάλλευσιν τῆς δημοσιότητος καθ' ὅλην τῆς κακοηθείας τὴν βδελυρὰν ἔκτασιν. Ἀπὸ τούτου τοῦ ἄγους θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν κόσμον ἡ χορεία τῶν ἐντίμων δημοσιογράφων καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ θέματος θὰ ἔπρεπε νὰ ἀκουσθῇ μία φωνὴ ἐν τῇ διασκέψει τοῦ τύπου.

Ἐκπαιδευτικὸς κινηματογράφος.

Ὅ,τι πολλάκις ἐτονίσθη ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων περὶ χρησιμοποιήσεως τῆς ἐφευρέσεως τοῦ κινηματογράφου πρὸς σκοποὺς μορφωτικοὺς ὑπὲρ τῶν παιδίων, εἴδομεν κατ' αὐτὰς προτεινόμενον πρὸς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν κατὰ μίαν ἐκ τῶν συνεδριῶν τῆς συνελεύσεως αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἰταλίας. Οὗτος εἰσηγήθη τὴν ἵδρυσιν ἐν Ρώμῃ διεθνοῦς Ἰνστιτούτου ἐκπαιδευτικοῦ κινηματογράφου, μέλλοντος νὰ λειτουργήσῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τῆς λειτουργίας αὐτοῦ ἐξασφαλιζομένης ὑπὸ τῆς Ἰταλίας. Τὸ Ἰνστιτοῦτον τοῦτο θὰ καταστῇ κέντρον πληροφοριῶν τῶν διαφόρων προβλημάτων μορφωτικοῦ χαρακτῆρος. Καὶ ἡ μὲν πρότασις αὕτη θὰ συζητηθῇ ἐν τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν μετὰ τῆς προσηκούσης εἰς αὐτὴν σοβαρότητος. Εἶνε ὅμως προφανές, ὅτι γινομένη ἀποδεκτὴ καὶ ἐφαρμοζομένη θὰ διευκολύνῃ τὰ μέγιστα τὴν ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν μόρφωσιν τῶν νεων γενεῶν καὶ θ' ἀναδειχθῇ ἓν τῶν σπουδαιοτέρων μέσων τῆς ἀνὰ τὸν παιδικὸν κόσμον τοῦ κόσμου διαδόσεως τῶν ὠφελίμων γνώσεων καὶ τῆς ἐμποτίσεως ἠθικῶν ἀρχῶν.

Ποῦ ἀλλαχοῦ;

Ἂς μὴ νομισθῇ ὅτι ἡ Ρωσία ἀποτελεῖ ἀπό τινος τὸ μόνον τοῦ μπολσεβισμοῦ πεδίον δράσεως. Χάρις εἰς τὰς ἀκαταβλήτους αὐτοῦ προσπαθείας, ἀφοῦ ἀπέτυχε μέχρι σήμερον εἰς τὸν προσηλυτισμὸν ἄλλων χωρῶν, εὗρεν ἐπὶ τέλους καὶ ἄλλα ἐδάφη, δὲν ἦτο δὲ δυνατὸν νὰ εἶνε ταῦτα ἔξω τῶν ὁρίων τοῦ Μεξικοῦ. Ἐκ βιβλίου κατ' αὐτὰς ἐκδοθέντος καὶ περὶ τῆς «μεξικανικῆς μεταρρυθμίσεως» πραγματευομένου, σταχιολογοῦμέν τινας τῶν ἐπιβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ προέδρου Calles *«μεταρρυθμίσεων»: «Δὲν δύναται κληρικὸς οἱασδήποτε θρησκείας νὰ ἱδρύῃ ἢ διευθύνῃ σχολὰς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως». «Οἱ τόποι τῶν δημοσίων προσευχῶν εἶνε ἰδιοκτησία τοῦ κράτους». «Οἱ κληρικοὶ οἱασδήποτε θρησκείας εἶνε ἐστερημένοι ψήφου». «Ἐν πάσαις ταῖς σχολαῖς, δημοσίαις καὶ ἰδιωτικαῖς, ἡ ἐκπαίδευσις εἶνε λαϊκή» (=μὴ χριστιανική). «Ἀπαγορεύονται τὰ θρησκευτικὰ ἀφιερώματα» (κατονομάζονται καὶ αἱ ποιναὶ κατὰ τῶν παραβατῶν). Τινὲς τῶν «νόμων» τούτων, καίτοι ἀναφέρονται ἐν τῷ μεξικανῷ συντάγματι, εἶνε ὅμως εἰς αὐτὸ παρεισηγμένοι αὐθαιρέτως, διότι οὐδέποτε ἔτυχον τῆς λαϊκῆς κυρώσεως. Ἄλλοι νόμοι εἶνε κατασκευάσματα προσωπικὰ καὶ αὐθαίρετα αὐτοῦ τοῦ μεξικανοῦ προέδρου, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν μπολσεβικῶν κηρύξαντος ἀμείλικτον κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ πόλεμον ἐν τῇ χώρᾳ του. Ἡ μόνη διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο μπολσεβισμῶν ἔγκειται ἐν τούτῳ· ὅτι ὁ μὲν ρωσικὸς ἀπεκλήθη διὰ τοῦ πραγματικοῦ του ὀνόματος «ἐπανάστασις», ὁ δὲ μεξικανικὸς ἐκρύβη ὄπισθεν τῶν πτυχώσεων τῆς «μεταρρυθμίσεως».*

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὡς ἀνηγγείλαμεν ἤδη ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν θρησκευμάτων κατήρτισε δύο Ἐπιτροπείας πρὸς μελέτην τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἀμφοτέρας ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου. Τῆς πρώτης μετέσχον οἱ Σεβ. Μητροπολῖται Μεσσηνίας καὶ Κορινθίας, ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ αὐτοῦ τμήματος, ὁ καθηγητὴς κ. Κουϊμουτσόπουλος ὡς καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου. Τῆς δευτέρας πάντες οἱ ἀνωτέρω, ἐκτὸς τοῦ κ. Κουϊμουτσοπούλου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Παροναξίας ἀντὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας καὶ ὁ κ. Β. Δηλιγιάννης. Καὶ ἡ μὲν πρώτη τῶν Ἐπιτροπειῶν τούτων ἀναθεώρησε

τὸ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα, δι' οὗ ἐτροποποιήθη ὁ Κατασιατικὸς νόμος τοῦ 1923, ἡ δὲ δευτέρα τὸ ἀπὸ 4 Νοεμβρίου 1926 Νομ. Διάταγμα περὶ ἀποδόσεως τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων. 'Αμφότεραι αἱ 'Επιτροπεῖαι συντόνως ἐργασθεῖσαι ἐπεράτωσαν τὸ ἔργον των τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην καὶ ὑπέβαλον τὰ σχετικὰ εἰς τὸν κ. 'Υπουργὸν μέλλοντα νὰ ὑποβάλῃ αὐτὰ ἐν σχεδίοις εἰς τὴν ἁρμοδίαν Κοινοβουλευτικὴν 'Επιτροπὴν πρὸς κύρωσιν. Καὶ τὸ μὲν ἔργον τῆς πρώτης 'Επιτροπείας θεωρεῖται λῆξαν, ἡ δὲ δευτέρα θὰ ἐπιληφθῇ τῆς μελέτης τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος γενικώτερον μετὰ προηγουμένας σχετικὰς μελέτας. 'Εν τῇ ἀναθεωρήσει τῶν ἀνωτέρω Νομ. Διαταγμάτων αἱ 'Επιτροπεῖαι ἐστηρίχθησαν ἐπὶ τῶν γνωμῶν τῆς 'Ιεραρχίας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος.

—Διὰ Διατάγματος, προκληθέντος ὑπὸ τοῦ 'Υπουργείου Προνοίας καὶ 'Υγιεινῆς, κατηρτίσθη μεγάλη ἐκ 53 μελῶν 'Επιτροπή, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν, πρὸς ἵδρυσιν μνημείου εἰς τὸν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Σμύρνης Χρυσόστομον, καταργηθείσης τῆς ἐν Καβάλλᾳ πρότερον πρὸς παρόμοιον σκοπὸν ἱδρυθείσης 'Επιτροπῆς. Τα ὑπ' αὐτῆς συλλεγέντα ποσὰ θα τεθῶσιν εἰς την διάθεσιν τῆς μεγάλης 'Επιτροπῆς κατατιθέμενα εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν. 'Η μεγάλη 'Επιτροπὴ συγκληθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου θὰ συνέλθῃ εἰς πρώτην συνεδρίαν τὴν προσεχῆ Δευτέραν.

—Ο Σεβ. Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος κ. 'Ιεζεκιὴλ εἰς την ἐν Καβάλλᾳ ἐπιτροπὴν πρὸς ἵδρυσιν ἀνδριάντος τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου προσέφερε δρ. 500. Διέταξε δὲ ἵνα την πρώτην Κυριακὴν τῆς προσεχοῦς 'Οκτωβρίου διενεργηθῇ ἔρανος εἰς ὅλους τοὺς ναοὺς τῆς περιφερείας, τοὺς δὲ περιοδεύοντας Πρωτοσυγκελλον Κύριλλον Ψυχογιον και 'Ιεροκήρυκα Κύριλλον Καρπαλιώτην ἵνα ἀναπτύξωσιν εἰς τοὺς χριστιανοὺς τὰς πρὸς τὴν 'Εκκλησιαν καὶ τὸ Ἔθνος ὑπηρεσίας τοῦ 'Εθνομάρτυρος 'Ιεράρχου.

—Κατὰ την πρό τινος χρόνου γενομένην γενικὴν συνέλευσιν τοῦ Κλήρου 'Ηλειας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. 'Αντώνιος ἐν συνεργασίᾳ μετα τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Κληρικῶν 'Ηλείας ἔθηκε τὰς βασεις τῆς ἱδρύσεως Ταμειου Προνοίας τοῦ Κλήρου τῆς ἐπαρχίας του, ἀναθέσας τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ κανονισμοῦ εἰς τὸν 'Αντιπρόεδρον τοῦ Συνδέσμου Αἰδεσιμολογ. κ. Γεώργ. Γιαννακόπουλον. Μέτοχοι τοῦ ἱδρυθέντος ταμείου εἶναι πάντες οἱ ἐν 'Ηλείᾳ ἐφημέριοι ἔγγαμοι καὶ ἄγαμοι, ὑποχρεούμενοι εἰς καταβολὴν δραχ. 100 ἐτησίως. Μεριμνῶν ὡσαύτως ὁ Σεβασμιώτατος ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἀνορθώσεως τοῦ Κλήρου τῆς Παροικίας του ἀπεφάσισε τὴν συγκρότησιν 'Ιερατικῶν συνεδρίων, ἐν οἷς θὰ ἀναπτυχθῶσιν ὑπὸ διαφόρων ἱερέων τὰ ἑξῆς δοθέντα πρὸς μελέτην θέματα: 1) 'Εκκλησιαζονται οἱ χριστιανοὶ σημερον, ἐν ποίᾳ ἀναλογίᾳ καὶ διὰ ποίους λόγους; 2) Τί δύναται νὰ προκαλέσῃ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὸ συχνῶς ἐκκλησιάζεσθαι; 3) Ποίας κοινωνικὰς πληγὰς ἀντιλαμβάνεσθε ἐν ταῖς πόλεσι καὶ πῶς θὰ δυνηθῇ ὁ ἱερεὺς τῆς σήμερον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ θεραπεύσῃ ταύτας; 4) 'Η θέσις τοῦ ἱερέως ἐν τῇ συγχρόνῳ κοινωνίᾳ—ὁ ἱερεὺς ὡς παράγων κοινωνικός· μέσα ἀνυψώσεως αὐτοῦ· μόρφωσις, ἦθος, χαρακτήρ, πίστις καὶ κατὰ Χριστὸν ζωή. ἐξωτερικὴ παράστασις καὶ κοινωνικὴ ἐμφάνισις τοῦ ἱερέως· ἐλαττώματα μειώνοντα τὴν θέσιν τοῦ ἱερέως. Συμμετοχὴ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεθέντων ζητημάτων ἐδήλωσαν οἱ Αἰδεσ. κ. κ. Κυπρ. Πουλᾶκος, Γεώργ. Γιαννακόπουλος καὶ 'Ιω. Πετρόπουλος. 'Ο Σύνδεσμος Κληρικῶν 'Ηλείας πρὸς καταπολέμησιν τῶν χιλιαστικῶν κακοδοξιῶν ἐξέδωκε φυλλάδια, δι' ὧν καταπολεμοῦνται αἱ ὑπούλως διαδιδόμεναι κακοδοξίαι τῶν χιλιαστῶν. Τὰ ἐν λόγῳ φυλλάδια, κατὰ χιλιάδας κυκλοφορήσαντα ἐν 'Ηλείᾳ, θὰ ἐπιφέρωσι λίαν ἐπικαίρως ἱκανὸν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὴν διὰ φυλλαδίων ἐπίσης διαδίδουσαν τὰς ἀντιχριστιανικὰς διδασκαλίας τη: Χιλιαστικὴν προπαγάνδαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

'Εξ ἐπιβατῶν ἐλθόντων ἐκ Δωδεκανήσου ἐξηκριβώθησαν αἱ περιστάσεις ὑφ' ἃς ἐγένετο ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ρόδου κ. 'Αποστόλου, δι'ὧν ἀναιροῦνται αἱ κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἐπιθέσεως διαβιβασθεῖσαι τηλεγραφικῶς εἰδήσεις.

'Ο Μητροπολίτης 'Απόστολος εἶχεν ἐξέλθει εἰς ἀρχιερατικὴν περιοδείαν ἀνὰ τὴν ὕπαιθρον τὴν 1ην Σεπτεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην, ἤρχισε δὲ τὰς ποιμαντορικὰς ἐπισκέψεις του ἀπὸ τοῦ χωρίου Μονόλιθος, ὅπου ἔφθασε τὴν ἡμέραν τῆς ἐκ Ρόδου ἐκκινήσεώς του. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ χωρίον εὑρισκόμενος, ἔλαβεν ἀνώνυμον ἀπειλητικὴν ἐπιστολήν, διὰ τῆς ὁποίας τῷ καθίστατο γνωστόν, ὅτι «ἐὰν δὲν κατέπαυε τὴν ἀντεθνικὴν συνεργασίαν του μετὰ τῶν 'Ιταλικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν ἐκπαιδευτικὴν καὶ ἐθνικὴν καταπίεσιν τοῦ 'Ελληνικοῦ πληθυσμοῦ, θὰ ἐδολοφονεῖτο». 'Ο Μητροπολίτης παρέδωκε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν εἰς τὰς ἰταλικὰς ἀρχὰς τοῦ χωρίου. Τὴν ἐπιοῦσαν, 2αν Σεπτεμβρίου, ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὸν Μονόλιθον λίαν πρωῒ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ χωρίον 'Απολακιά, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς 5ης μ. μ., ὁπότε ἐξεκίνησε διὰ τὸ χωρίον Βάτη, ὅπου θὰ διενυκτέρευεν. 'Ο Μητροπολίτης περιώδευεν, ἐπιβαίνων αὐτοκινήτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πλὴν τοῦ σωφὲρ εὑρίσκετο εἷς διάκονος τῆς Μητροπόλεως καὶ ὁ κλητὴρ αὐτῆς, ἀποτελοῦντες τὴν συνοδείαν του. Εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ χωρίου Γεννάδι, ὅταν ἀκριβῶς τὸ αὐτοκίνητον ἔφθασεν εἰς τὸν λεγόμενον «ἐλαιῶνα τοῦ Κλεοβούλου», ὁ Σωφὲρ ἀντελήφθη, ὅτι ἐπὶ τῆς δημοσιας ὁδοῦ ἦσαν τοποθετημένοι ὀγκώδεις λίθοι ἀποτελοῦντες ὁδόφραγμα, ἐμποδίζον τὴν διάβασιν. 'Ο σωφὲρ μετὰ τοῦ κλητῆρος καὶ τοῦ διακόνου κατῆλθον τότε καὶ ἤρχισαν νὰ ἀφαιροῦν τοὺς λίθους ἀπὸ τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, ὁπότε ἀπὸ λόχμην ἐγγὺς τῆς δημοσίου ὁδοῦ ερρίφθησαν αἰφνιδίως περὶ τοὺς 20 πυροβολισμοὶ μὲ μεγάλην ταχύτητα. 'Εκ τούτων κανεὶς ἐκ τῆς συνοδείας δὲν ἐβλήθη, ὁ Μητροπολίτης ὅμως ἐδέχθη δύο σφαίρας. 'Η μία διεπέρασε τὸν δεξιόν του θώρακα, ἡ δὲ ἄλλη τὸν ἐτραυμάτισεν εἰς

τὴν κοιλιακὴν χώραν. Καθ’ὅλον τοῦτο, τὸ βραχύτατον ἄλλως τε, χρονικὸν διάστημα, οἱ πυ οβολοῦντες ἦσαν ἀθέατοι, λόγῳ τῆς πυκνότητος τῆς λόχμης καὶ ἐν γένει τῆς πέριξ φυτείας. Τὸ αὐτοκίνητον μὲ τὸν τραυματίαν Μητροπολίτην ἐπέστρεψε κατόπιν τούτου ἐν τάχει εἰς τὸ χωρίον Γεννάδι. Ἐκεῖ τὰ τραύματα τοῦ ἱεράρχου ἐπεδέθησαν καὶ ὁ τραυματίας κατεκλίθη πρὸς ἀνάπαυσιν εἰς οἰκίαν προκρίτου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ συνοδεία του καὶ αἱ ἀρχαὶ τοῦ χωρίου ἠθέλησαν τὰ ἐπικοινωνήσουν τηλεφωνικῶς μὲ τὴν Ρόδον, ἀλλὰ νὰ σύρματα εἶχον κοπῆ καὶ ἐδέησε νὰ εἰδοποιηθοῦν αἱ Ἀρχαὶ Ρόδου πεαὶ τοῦ γεγονότος ἀπὸ τὴν Ἀπολακίαν. Ὁ Διοικητὴς Δωδεκανήσων ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ εἰς Γεννάδι ἰατρὸν Ἰταλὸν μεθ’ ὅλων τῶν σχετικῶν ἐφοδίων καὶ ἰσχυρὸν τμῆμα στρατοῦ πρὸς φρούρησιν τοῦ Μητροπολίτου. Τὴν 5ην Σεπτεμβρίου ὁ Διοικητὴς κ. Λόγκο μεθ’ ὅλης τῆς ἀκολουθίας του καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ στρατιωτικοῦ ἀποσπάσματος, μετέβη εἰς τὸ χωρίον Γεννάδι καὶ παρέλαβε τὸν Μητροπολίτην Ἀπόστολον, τὸν ὁποῖον μετέφερεν εἰς τὸ Ἰταλικὸν Νοσοκομεῖον τῆς Ρόδου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἰωάννου Χάκκετт. Ἱστορία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, κατὰ μετάφρασιν καὶ συμπλήρωσιν ***Χαριλάου Ἰ. Παπαϊωάνου***, δ. Θ. τόμος Β΄. Ἐν Πειραιεῖ 1927, σελίδες 333 — Ὑπερνικηθέντων τῶν οἰκονομικῶν κωλυμάτων, ἅτινα μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α΄ τόμου τῆς μοναδικῆς τοῦ Hackett Ἱστορίας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς νήσου Κύπρου ἐπεπρόσθουν εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ τοῦ Β΄ τόμου, ἐκδίδεται νῦν οὗτος εἰς φῶς ὑφ’ ἣν καὶ ὁ πρῶτος τόμος μορφὴν καὶ ἐμφάνισιν. Διότι εἰ καὶ πρὸς μετάφρασιν ὑπέκειτο τὸ πρωτότυπον ἔργον τοῦ ἄγγλου συγγραφέως, ἀλλ’ ὅμως ὁ μεταφράστης, ὁ καὶ ἐξ ἄλλων πολλῶν θεολογικῶν ἔργων λίαν γνώριμος εἰς τοὺς θεολογικοὺς κύκλους, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὴν παθητικὴν ἁπλῶς μεθελλήνισιν τοῦ ὑπ’ ὄψει ἔργου, ἀλλὰ εἰς πᾶσαν σχεδὸν σελίδα εἶχεν ἐκ τῶν ἰδίων ἑαυτοῦ μελετῶν νὰ προσθέσῃ τοσαῦτα συμπληρωτικὰ εἰς τὴν προκειμένην ἱστορίαν, ὥστε καὶ ὁ Β΄ τόμος νὰ δύναται νὰ φέρῃ τὸν μεταφράστην ὡς αὐτόχρημα παράλληλον συγγραφέα τῆς λαμπρᾶς συγγραφῆς. Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ ἐκτίθενται ἐν πέντε μεγάλοις κεφαλαίοις τὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ βίου τῆς ἐν Κύπρῳ Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας [κεφ. ε΄], ἡ ἱστορία τῶν ἐπὶ μέρους ἐπισκοπικῶν τῆς Κύπρου θρόνων [κεφ. στ΄], ἡ παλαιοτέρα καὶ ἡ νεωτέρα ἱστορία τῶν ὀρθοδόξων τῆς Κύπρου μοναστηρίων (κεφ. ζ΄), τὰ κατὰ τοὺς ἐντοπίους ἀρχαίους καὶ νεωτέρους ἁγίους τῆς Κύπρου (κεφ. η΄.) καί, τελευταῖον, ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰ ἐν Κύπρῳ ἱστορικὰ καὶ σεβάσμια κειμήλια. Τὸ ἔργον εἶνε ἐκδεδομένον εὐπρεπέστατα, ἀποτελεῖ δὲ ἐγκόλπιον μὲν ἀπαραίτητον παντὸς κυπρίου, χρήσιμον δ’ ἀπόκτημα τῆς βιβλιοθήκης παντὸς θεολόγου καὶ ἱστορικοῦ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Σεραφεὶμ ἢ Δόμβους προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθενται εἰς τακτικὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοὺς ἐνοικιάσεως τὰ ἐλαιόδενδρα ἐν τῇ παραλίᾳ Ζάλιτσα τῆς ἐν τῇ Κοινότητι Κουκούρων Ἱερᾶς Μονῆς Ὁσίου Σεραφεὶμ ἢ Δομβοὺῆ συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τῆς ὑπ’ ἀριθ. 236. Συγγραφῆς ὅρων ὑποχρεώσεως ἧς ἀντίγραφα ἔχουσι κατατεθῆ ἐν τῷ Συμ)φείῳ Ἐπαμ. Ἀναστασίου εἰς Λεβαδεία — καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Μονῆς. Ἡ ἐνοικίασις γενήσεται ἐν Λεβαδεία 18 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν ἐνώπιον τοῦ συμ)γράφου Ἐπαμ. Ἀναστασίου τὸν Οἶκον. Ἐφόρου καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἀρξαμένη τῇ 10ῃ Π. Μ. ὥρᾳ καὶ λήξουσα τὴν 12ην τῆς Μεσημβρίας. Πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται ποσὸν δραχ. 20.000 - Οἱ συναγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ καταθέσωσιν λόγῳ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν ἐνεργοῦντα τὴν δημοπρασίαν Συμ)φον τὸ 1)10 τῆς πρώτης προσφορᾶς ὡς καὶ διπλασίαν κτηματικὴν ἐγγυοδοσίαν ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτος, ὡς ἀπαράδεκτος εἶναι πᾶσα δι’ ἀναφορᾶς προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας. Οἱ ὀφειλέται τῆς Μονῆς ἢ διάδικοι αὐτῆς προερχόμενοι ἐξ οἵας δήποτε αἰτίας δὲν γίνονται δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐν Μονῇ Δομβοῦς τῇ 30 Αὐγούστου 1927

Τὸ Ἡγ)λιον τῆς ἐν Χίῳ Ἱερᾶς Νέας Μονῆς διακηρύττει ὅτι. Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ τεταετὴς ἐκμίσθωσις τῶν ἐν ταῖς ἀκολούθοις θέσεσι κειμένων κτημάτων τῆς Ἱερᾶς Νέας Μονῆς : 1) Τοῦ ἐν τῇ θέσει «Λαυρίνα» τῆς περιφερείας Χαλκειοῦς καὶ Δαφνῶνος (Χίου) κειμένου κτήματος τοῦ ἐπιλεγομένου «Τραβακάκι» δι’ ὅπερ πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν δύο χιλιάδων τριακοσίων ἐτησίως. 2) τοῦ ἐν τῇ θέσει «Γαλανοῦ» τοῦ χωρίου Βερβεράτου κειμένου κτήματος, δι’ὅπερ πρώτη προσφορὰ τὸ ποσὸν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων ἐτησίως. 3) τοῦ ἐν Καλλιμασιᾶ (Χίου) κειμένου κτήματος τοῦ ἐπιλεγομένου «Πνιγοῦρα» δι’ ὅπερ πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων πεντακοσίων ἐτησίως. 4) τοῦ ἐν τῇ θέσει «Ἀμπέλα» τοῦ χωρίου Καρυῶν κειμένου κτήματος, δι’ ὅπερ πρώτη προσφορὰ ὁρίζεται τὸ ποσὸν δραχμῶν χιλίων ἐτησίως, 5) τῶν ἐν τῇ θέσει «Παφυλλίδα τῆς περιφερείας Νέας Μονῆς κτημάτων μὲ τὰς κάτωθι ἐτησίας προσφορᾶς: τὸ ἐπιλεγόμενον τοῦ «Κάψα» ἀντὶ Δρ. 3500, τὸ ἐπιλεγόμενον «Τρυπούσῃ ἀντὶ δρ. 2700, τὸ ἐπιλεγόμενον «Μαγκανάκι» ἀντὶ δρ. 2600, τὸ ἐπιλεγόμενον «Μερσίνιον» ἀντὶ δρ. 500, καὶ τὸ ἐπιλεγόμενον τῶν «Ἁγίων Σαράντα» ἀντὶ δρ. 3000. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται τὴν δευτέραν Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακήν, καὶ ὥραν 10 π. μ. 12 μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τοῦ Συμβολαιογράφου Χίου Νικολάου Γ. Νικολούδη ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς ὑπὸ σημερινὴν χρονολογίαν διακηρύξεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου δημοσιευθείσης νομίμως. Ἐν Χίῳ τῇ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀγγελοκάστρῳ Ἱ. Μονῆς τοῦ Παντοκράτορος Αἰτωλίας διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἐκποίησιν τοῦ ἐφετεινοῦ ἐλαιοκάρπου τῆς Ἱ. Μονῆς, ὡς καὶ τοιούτου Μετοχίου Μυρτιᾶς ἐν Τριχωνιά Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθήσονται κεχωρισμένως ἐν Αἰτωλικῷ, διὰ τὸν ἐλαιόκαρπον τῆς κυρίας Μονῆς ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αἰτωλικοῦ, ἀντιπροσώπου τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, καὶ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τὴν 26 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10-12 π. μ, ἐν Κεφαλοβρύσῳ δὲ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Κουρίτιδος διὰ τὸν ἐλαιόκαρπον τοῦ Μετοχίου Μυρτιᾶς, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω πληροφορίαν. Οἱ σχετικοὶ ὅροι καὶ ὑπρχρεώσεις εὑρίσκονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, καὶ δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παντοκράτορος τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1927.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ τέως Δήμου Κλεωνῶν Ἱ. Μονῆς ἡ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» τῆς ἐπιλεγομένης Φανερωμένης διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοκαλλιεργείας τῶν ἐν ταῖς θέσεσιν «Μπογδάνι, Ἄνω καὶ Κάτω Μπαρδάκα, Ἄνω καὶ Κάτω Μετόχι, Καμαρέτα, Σουληνάρι, Πικέρια, Πάτημα, καὶ Βορδίκια πευκοδένδρων τῆς Ἱ. Μονῆς, ἐνεργηθησομένην τὴν 16ην Ὀκτωμβρίου 1927 ἐν Χιλιομοδίῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολσιογράφου Κλεωνῶν Δημ. Μπαχταλιᾶ, συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταὐταρίθμου τῇ παρούσῃ συγγραφῆς ὅρων καὶ ὑποχρεώσεως κατατεθειμένης παρὰ τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱ. Μονῆς, Συμβολαιοφράφῳ Κλεωνῶν Δημ. Μπαχταλιᾶ καὶ Δικηγόρῳ Κορίνθου Δημ. Σοφῷ παρ’ οἷς προσερχόμενοι οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 5 Σεπτεβρίου 1927.

Τὸ ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγνοῦντος-Ταξιαρχῶν Ναυπλίας Προκηρύττει, ὅτι κατὰ τὴν 26 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. 1927 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. θέλει ἐνεργηθῇ ἐν Νέᾳ Ἐπιδαύρῳ καὶ ἐνώπιον τοῦ ἐκεῖ συμ)γράφου, πλειοδοτικὴ δημοπρασία. 1ον Περὶ συνολικῆς ἐκποιήσεως (260) περίπου αἰγῶν, Τράγων καὶ βετουλίων μικρῶν καὶ μεγάλων· καὶ 2ον) Μονοετὴς ἐνοικίασις τοῦ λειβαδίου, ὅπερ ἐκράτει ἡ Μονὴ διὰ τὰ ἑαυτῆς ποίμνια, ἰδίως δι’ αἶγας καὶ ἐλάχιστον διὰ πρόβατα, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς προκηρύξεως, οἵτινες ὑπάρχουσι κατατεθειμέναι εἰς τὸ συμ)φεῖον Νέας Ἐπιδαύρου.